

Gjørði tað sum er best fyri **børnini**

BURTURFLYTING Ein 33 ára gomul kvinna stóð í Føroya Rætti fríggjadagin ákærd fyri burturflyting av egnu børnum sínum, men sambært henni varð tað gjørt, tí tað var tað besta fyri børnini. Verjin helt frágreiðingina hjá pápanum hava so lítið trúvirði, at hann beinleiðis legði hann undir at lúgva

Leo Poulsen

Hon viðgekk beinanvegin, at fortíðin og uppvøksturin hevði ikki verið tann besti. Hon hevði hildið saman við einum dana frá tí hon var 18 ár í 1996. Tey búðu tá í Føroyum, og í 2000 áttu tey ein son saman.

Trupulleikar vóru tó í heiminum, og tá sonurin var hálvt ára gamal, var hann settur í familjurøkt í tvey ár. Barnaverndin metti, at uppvøksturin hjá mammuni gjørdi, at hon var illa egnað til sjálv at vera mamma.

Eftir hesi tvey árin vóru tey triggjar mánaðir í barnaheimsrøkt, áðrenn ty aftur kundu flyta í egið heim saman.

Umleið 2004-2005 gjørdur foreldrini av at flyta til Danmarkar. Sambært mammuni var ein orsök til hetta, at har høvdu tey ikki sosialu myndugleikarnar upp á nakkan. Ein onnur orsök var, at tað var gott fyri dreingin og framtíðar útbúgving, at hava danska málið við í viðfórinum.

Og tað var her, at pápin – sambært mammuni – fekk einsamalla foreldrarættin yvir soninum. Mamma greiddi frá, at pápin helt tað fór at verða lættari at ferðast við soninum, um hann hevði foreldrarættin.

Her hevði pápin ikki somu frágreiðing, tí sambært

honum varð hetta fingið í lag eftir at tey vóru komin til Danmarkar, og at tað í veruleikanum var eftir áheitan frá mammuni. Hon helt, at tað var betur, at pápin hevði foreldrarættin um so var, at hon ikki fór at trívast í Danmark, men heldur vildi sleppa heim aftur til Føroya. Tá kundi sonurin í hvussu er verða verandi í Danmark.

Ikki sonur mín meira

Viðurskiftini teirra millum var ógvuliga upp og niður, segði mamma, men tey fingukortini eitt barn aftrat saman.

Sambært mammuni broyttist maðurin nógv, serliga seinasta hálva árið, tá hann fekk tórni í tvær til triggjar vikur, so skjótt hann fekk pening. Fyri leiðaranum í barnaverndini í økinum hevur mamma greitt frá, at maðurin seinasta hálva árið gekk í einum evigum rúsi.

Hon greiddi frá, at tá talan gjørdist um, at sonurin skuldi til Føroya í summarfrí í 2010, var tað stundum í lagi fyri manninum, stundim ikki. Tá so mamma ætlaði við, gjørdist heilt galið, og tá skal pápin – aftur sambært mammuni – hava sagt við sonin, at fór hann við mammuni, var hann ikki sonur hansara longur.

Upp undir fráferðina gjørdist parið ósamt um ferðina, serliga tí pápin kravdi at

fáa eitt dato, tá sonurin kom niður aftur til Danmarkar.

At enda gjørdi mamma greitt, at hon tók børnini og fór heim til Føroya dagin eftir og kom ikki aftur. Ákærda kvinnan greiddi frá, at maðurin tá fór av húsum og var ikki aftur komin, tá tey trý fóru til Føroya um morgunin.

Maðurin hinvegin greiddi frá, at hann var farin til mamma sína, fyri at skapa »fred og ro for børnenes skyld«.

Eisini her er stór ósemja í frágreiðingunum hjá foreldrunum, tí meðan mamma sigur seg hava gjørt pápanum heilt greitt, at hon fór til Føroya, segði pápin seg ómøguligt kunna gita, hvar mamma og børn vóru, tá hann kom til húsa aftur.

Stór samansvørging

Pápin var førdur sum vitni í málinum. Hann greiddi frá, at tey gjørdur av at flyta til Danmarkar eftir at hann hevði fingið endurgjald fyri eina ferðsluvánlukku, og hann tí hevði ráð at flyta.

Longu tíðliga byhrjaði ein spírandi samansvørgingar teori at forma seg í vitnisfrágreiðingini hjá pápanum.

Tá ákærin læs upp úr einari politifrágreiðing um, at pápin skuldi hava greitt frá, at flutti mamma aftur til Føroya við soninum var vandi fyri, at sosialu

myndugleikarnir tóku dreingin, segði hann seg ongantíð hava sagt hetta. Hann pástóð víðari, at frágreiðingin var broytt, síðani hann skrivaði undir hana.

Sambært pápanum gekk alt upp á tað allarbesta millum parið fram til tveir mánaðir undan, at mamma stakk av. Tá broyttist hon og alt gekk bara niður á bakka.

Partur av samansvørgingini var mamma at ákærdu kvinnuni og maður hennara. Pápin hevði hoyrt hesi bæði

tosa saman á Skype um, at »nú høvdu tey hann, har tey vildu hava hann«.

Pápin greiddi frá, at hansara ófrávíkiliga krav um at síggja ein retur ferðaseðil varð sleptur, eftir at parið hevði fingið eitt gott prát. Men tá stemningurin gjørdist óálvilgur um kvøldið gjørdi hann av, at fara til mamma sína at sova.

Tað kann tykjast undarligt, men hóast talan var um eina føroyska mamma rann tað ikki pápanum til hugs, at

hon kundi vera farin til Føroya við børnunum. Tí sambært frágreiðing hansara í rættinum stóð hann púra á berum tá hann sá, at mamma og børn vóru rýmd.

Verjin helt ógvuliga lítið um trúvirðið hjá pápanum, og minti hann fleiri ferðir á, at hann vitnaði undir ábyrgd. Og í prosedurunum legði hann beinleiðis pápan undir at lúgva.

Lítið ágrýtin

Tað má sigast, at danski